

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-49C/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222200265
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2023:1222200265.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom B. XXXXX/X, C., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Šumavská 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom B. XXXXX/X, C., o vylúčenie užívacieho práva k bytu, takto

rozhodol:

I. Súd vylučuje žalovaného z užívania bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na B. X E. C., zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX pre k.ú. E., obec BA - m. č. E..

II. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 12.01.2022 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd vylúčil žalovaného z užívania bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na B. X E. C., zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX pre k. ú. E., obec BA - m. č. E. (ďalej ako „byt“), ako aj uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach, či prostredníctvom ústnych prednesov na pojednávaniach tým, že so žalovaným sú manželia, pričom obaja majú evidovaný trvalý pobyt na adrese B. XXXXX/X, C.. V súčasnosti je užívacie právo žalovaného k bytu obmedzené neodkladným opatrením nariadeným uznesením Okresného súdu Bratislava II č. k. 10C/93/2021-20, ktorým žalovanému súd uložil, aby nevstupoval do bytu až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (výrok I.), aby telefonicky, elektronicky ani písomne žalobkyňu nekontaktoval do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (výrok II.), a aby sa žalovaný k žalobkyni nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (výrok III.). Zároveň súd žalobkyni predmetným uznesením uložil povinnosť podať proti žalovanému v lehote 30 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej predmetom ktorej bude vylúčenie užívacieho práva žalovaného k bytu.

Dôvodom podania žaloby je podľa žalobkyne okrem splnenia povinnosti uloženej v neodkladnom opatrení Okresného súdu Bratislava II č. k. 10C/93/2021-20 (t. j. povinnosti v zákonnej lehote podať žalobu vo veci samej) najmä dlhodobé hrubé správanie žalovaného voči žalobkyni a spoločnému synovi A., ktoré vyústilo do incidentu na konci novembra 2021, pre ktorý sa ďalšie vzájomné spolužitie strán sporu stalo neznesiteľným. Žalovaný dňa 29.11.2021 vo večerných hodinách prišiel pod vplyvom alkoholu domov (do bytu č. 71), spoločne obývaným žalobkyňou a žalovaným, kde sa ho žalobkyňa spýtala, čo si dá jesť, na čo jej uviedol, že by si dal slíže, na čo mu povedala, že „ty slíže neľúbiš“, čo ho ihneď nahnevalo, začal jej nadávať do kuriev pojebaných, dal jej facku a okamžite sa jej začal vyhrážať, že toto už nehodlá trpieť v tomto skurvenom byte, že ich aj so synom zabije, bodne ich nožom alebo ich vyhodí von oknom, pričom toto započul ich syn A. B., ktorý dobehol do kuchyne, zastal sa svojej matky, na čo ho žalovaný začal fyzicky napádať a niekoľkokrát ho udrel do oblasti tváre.

Žalobkyňa v žalobe ako aj ďalších vyjadreniach podotkla, že agresívne správanie žalovaného sa voči nej či synovi pravidelne opakovalo aj v minulosti, kedy v roku 1992 žalovaný na žalobkyňu zlomil stoličku, pričom tá utrpela otras mozgu a močila krv. Trestné oznámenie žalobkyňa zo strachu nepodala. V období od roku 2000 do roku 2015 pravidelne 2 až 3 krát do týždňa syna A. psychicky týral tým, že mu nadával do debila, autistu, pričom tieto vulgarizmy sa stupňovali do fyzických atakov. V roku 2015 žalovaný napadol syna A. tak, že ho hodil na liatinový rebrový radiátor a následne ho dobil po celej tvári, pričom bol syn celý od krvi len preto, lebo si dovoľil otcovi apelovať že nie je debil, kokotko, idiot, či dement. V októbri 2021 pustil žalovaný v byte približne 3x plyn a povedal, že ak vznikne iskra, tak vybuchne celý byt aj so žalobkyňou, ako aj so susedmi, nakoľko susedia sú taktiež debili a kokoti. Žalobkyňa nevie v dôsledku konania žalovaného normálne spať, pretože žalovaný je nevypočítateľný. Žalobkyňa má obavu z vykonania vyhrážok, pretože žalovaný jej neustále hovorí, že ju zabije a presne jej aj definuje ako (uškrtením, mačetou a pod.). Žalovaný jej tiež často hovorí, že ak by ju zabil, tak by si to už dávno odsedel za tieto roky čo sú spolu.

Po napadnutí dňa 29.11.2021 žalobkyňa nabrala odvahu a privolala príslušníkov PZ SR. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania pod ČVS: ORP-1232/VYS-B2-2021 zo dňa 30.11.2021 bolo žalovanému vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odseku 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, a to s poukazom na skutkové okolnosti zo dňa 29.11.2021 opísané vyššie. Vzhľadom na uvedený incident z 29.11.2021 bol žalovaný zároveň dňa 30.11.2021 o 22:00 hod. vykázaný zo spoločného obydľia (spoločný byt v Bratislave ul. Kriková 2, posch. 7, byt č. 71) na dobu 14 dní, a to v zmysle § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021 č. k. 6Tp 90/2021 - 14 bol žalovaný vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku (tzv. pokračovacia väzba).

Žalovaný sa z väzby pokúšal žalobkyňu opakovane kontaktovať, pričom v piatok zdvihol telefón syn A.. Žalovaný si pýtal k telefónu žalobkyňu, začal sa v telefóne vyjadrovať vulgárne, čo syna A. rozrušilo. F. A. trpí od dvoch rokov veku záchvatmi, pričom vo veku desiatich rokov mu bola detským neurológom potvrdená epilepsia. Po telefonáte so žalovaným dostal syn A. tri epileptické záchvaty, bola mu volaná rýchla zdravotná pomoc, následne dostal ďalšie štyri záchvaty do príchodu RZP a bol hospitalizovaný, po stabilizovaní zdravotného stavu bol v ten istý deň vo večerných hodinách prepustený do domácej liečby. Žalobkyňa by so žalovaným prípadný návrat žalovaného do bytu nezvládla, keďže sa ho bála celý život, a až v roku 2021 nabrala odvahu sa mu postaviť a riešiť vzniknutú situáciu cez políciu a následne súdnou cestou.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nárok žalobcu v konaní nespochybnil a v spore zostal pasívny. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie k nej bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 13.05.2022.

4. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 30.11.2023 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa dostatočne preukázala dôvodnosť podanej žaloby, a preto na podanej žalobe v celom rozsahu aj naďalej trvá. Rovnako súdu predložil rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 31T/49/2022, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Proti predmetnému rozsudku sa žalovaný odvolal, avšak Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.03.2023 sp. zn. 4To/34/2023 odvolanie žalovaného zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie tak dňa 30.03.2023 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu.

6. Na základe vykonaného dokazovania a z nesporných skutkových tvrdení žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa so žalovaným ešte do nedávna bývali v spoločnej domácnosti, t. j. v byte č. X spolu s ich synom A.. Žalovaný dňa 29.11.2021 žalobkyňu aj syna A. slovne, ako aj fyzicky napadol. Žalobkyňa následne privolala políciu. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania pod ČVS: ORP-1232/VYS-B2-2021 zo dňa bolo žalovanému vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odseku 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, a to s poukazom na skutkové okolnosti zo dňa 29.11.2021 opísané

vyššie. Následne prebehlo vo veci trestné konanie, pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 31T/49/2022 bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Proti predmetnému rozsudku sa žalovaný odvolal, avšak Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.03.2023 sp. zn. 4To/34/2023 odvolanie žalovaného zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie tak dňa 30.03.2023 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

7. V rámci právneho posúdenia veci vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

8. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

9. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

10. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

11. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne voči žalovanému je v celom rozsahu dôvodný. Účelom ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je obmedzenie násilného správania sa manželov, keď takéto obmedzenie (resp. vylúčenie užívacieho práva) prichádza do úvahy vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k psychickému alebo fyzickému násilliu, resp. postačuje tu existencia aj čo i len hrozby takéhoto násillia. Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku psychického, či fyzického násillia, či hrozby takýmto násillím musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Súdu bolo nesporne preukázané, že žalovaný sa dopustil psychického ako aj fyzického násillia nie len na žalobkyni, ale aj na ich spoločnom synovi, pričom takéto konanie žalovaného pretrvávalo voči žalobkyni a jej synovi dlhodobo (minimálne od roku 2011). Uvedené konanie žalovaného vyplýva nie len zo žalobkyňou predložených dôkazov, ale aj priamo z rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 31T/49/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.03.2023 č. k. 4To/34/2023-549, ktorým súd žalovaného uznal vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ako aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.08.2023.

12. Pri rozhodovaní o návrhu na obmedzenie alebo vylúčenie z užívacieho práva v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt a kto ich spáchal, ak v čase rozhodnutia súdu takéto rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť. O rozsahu a spôsobe obmedzenia užívacieho práva rozhoduje súd s prihliadnutím na záujem zabrániť súčasnej prítomnosti osôb, ktoré sa dopúšťajú násillia alebo vyhrážajú sa násillím a osôb, proti ktorým toto násillie, alebo hrozba násillia smeruje, a to s prihliadnutím na reálne možnosti uskutočnenia takéhoto riešenia. Vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločného bytu je pritom výnimočným a krajným riešením a nastupuje vtedy, ak nie je možné doceliť zamedzenie násillia iným spôsobom obmedzenia. V danom prípade nemohlo dôjsť k obmedzeniu

užívacieho práva spočívajúceho v tom, že by sa žalovanému zamedzilo užívať len niektoré časti predmetného bytu, nakoľko by nebol naplnený účel ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je prakticky nemožné, aby súd v prípade bytu stanovil, ktoré časti bude užívať jeden alebo druhý tak, aby nedochádzalo k vzájomnej konfrontácii. Preto bol súd nútený žalovaného úplne vylúčiť z užívania bytu. Súd pritom podotýka, že vylúčenie z užívania bytu pre žalovaného znamená zákaz vstup doň, t. j. zákaz jeho užívania v celosti. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, keď viac ako vlastníckeho právo je potrebné chrániť zdravie a život druhého manžela a členov rodiny. Aj keď sa žalovaný v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody (bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne), je možné jednoznačne dospieť k záveru, že po jeho skončení sa žalovaný bude chcieť vrátiť do svojho bytu (resp. do bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve so žalobkyňou), keďže tento predstavuje jeho obydlie. Vzhľadom na jeho dlhodobé protiprávne konanie (týranie blízkej a zverenej osoby) a následky, ktoré toto zanechalo nie len na žalobkyni, ale aj na jeho synovi súd dospel k záveru, že jediným vhodným riešením vzniknutej situácie je vylúčenie žalovaného z užívania bytu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

13. V tejto súvislosti je ešte potrebné dodať, že o úplnom vylúčení z užívacieho práva nemôže súd rozhodnúť bez časového obmedzenia, v opačnom prípade by išlo o nepripustný zásah do vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 a čl. 20 ods. 4 Ústavy SR). Preto súd poučuje strany sporu, že ak sa zmenia pomery medzi stranami sporu a budú dané predpoklady na obnovenie spolužitia, môže súd na návrh niektorého z manželov zrušiť vylúčenie z užívacieho práva druhého manžela. Vlastnícke právo manžela vylúčeného z užívacieho práva zostáva zachované.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku v lehote do 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).

V Bratislave dňa 30.11.2023